

Chương 255: Đe Doạ Âm Sát (8) - Aaron Mede

(Số từ: 3667)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

13:00 PM 21/05/2023

Giáo viên [thuật giả kim] của Temple, Aaron Mede, đang ở trong một tâm trạng tồi tệ.

Ngay cả trong số tất cả các giáo viên tài năng, ông ấy vẫn ở trong một lớp học của riêng mình. Aaron là người chỉ dạy những sinh viên ưu tú, vì vậy những sinh viên trong bài giảng của ông ấy là những sinh viên xuất sắc của Orbis Class hoặc một lớp phổ thông.

Cá nhân Aaron không thích Royal Class vì họ chỉ tin vào tài năng và có quá nhiều đứa trẻ kiêu ngạo. Nói đúng ra, Aaron không ghét Royal Class, ông ấy chỉ thích Orbis Class hơn.

Aaron thích sự tuyệt vọng của họ.

Aaron thích thái độ sẵn sàng làm bất cứ điều gì để thành công của họ.

Kiểu tuyệt vọng đó làm mù quáng tầm nhìn của một người, và nếu một người đưa ra một lời đề nghị hấp dẫn trong tình trạng mơ hồ của họ, hầu hết trẻ em sẽ đơn giản là bị thu hút.

Nơi hội tụ những tài năng xuất sắc nhất của Đế chế, nơi người ta chỉ cần dang tay là có thể bắt được những người có tiềm năng lớn nhất.

Một nơi mà người ta có thể thực hiện các thí nghiệm sinh học và xem kết quả trong thời gian thực. Một nơi mà các đối tượng thử nghiệm chỉ đơn giản là tự bổ sung.

Temple là nơi duy nhất đáp ứng những yêu cầu đó.

Tuy nhiên, chiếc nôi đó đột nhiên biến mất.

Kẻ tâm thần của Royal Class, Reinhardt, đột nhiên quyết định làm mọi thứ rồi tung lên.

Về mặt kỹ thuật, nguyên nhân thực sự là hành động tập thể kỳ lạ của các sinh viên và giáo viên Orbis Class, nhưng ngay cả như vậy, gốc rễ của nó vẫn là Reinhardt.

Nơi cung cấp cho ông ta những đối tượng sẵn sàng thử nghiệm, trong số đó có những bổ sung mới có khả năng nhất, đột nhiên biến mất.

Người đã làm hỏng thí nghiệm của Aaron...

Aaron không thể làm bất cứ điều gì trước cuộc tẩy chay tập thể của Orbis Class, vì vậy ông ấy đã đặt vấn đề đó sang một bên.

Nếu Reinhardt chết bên trong Temple, vấn đề sẽ ngày càng lớn hơn và gây ra mối đe dọa cho ông, vì vậy Aaron đã cố giết hắn ta bên ngoài Temple.

Aaron cảm thấy tự tin rằng mình sẽ không bị bắt nếu sử dụng cảm thuật của mình.

Mọi người có thể chết dễ dàng một cách đáng ngạc nhiên. Cho dù một hiệp sĩ mạnh mẽ đến đâu, lẽ thường là họ sẽ chết nhanh chóng nếu bị đâm trong lúc ngủ.

Hơn nữa, dù Reinhardt có xuất sắc đến đâu, hắn vẫn là một sinh viên. Giết dễ ra phải dễ dàng.

Nếu tên đó chết, người bị nghi ngờ sẽ không phải là Aaron, mà là Orbis Class, vì vậy hoàn cảnh rất hoàn hảo và ông ta sẽ không bị lộ.

Tuy nhiên, vì một số lý do, Reinhardt ngay lập tức cảm thấy sự hiện diện của sát thủ Aaron đã gieo một con sâu. Nhìn thấy mục tiêu của mình vội vàng chạy trốn, sát thủ cảm thấy cần phải ẩn mình.

Sau khi anh chàng đó cảm nhận được sự nguy hiểm mà bản thân đang gặp phải, Reinhardt đã không rời khỏi Temple kể từ thời điểm đó.

Aaron có thể đã giết Reinhardt bên trong Temple vì ông ta không bị đuổi ra ngoài như Giáo viên Orbis Class. Tuy nhiên, Aaron cảm thấy vô cùng miễn cưỡng khi chấp nhận bất kỳ rủi ro nào.

Aaron không cần phải làm điều đó.

Chừng nào Reinhardt còn ở Temple, hắn ta vẫn ở trong phạm vi của Aaron.

Reinhardt cũng không thể ở lại Temple mãi được. Khoảng khắc tên đó bò ra khỏi Temple, cái chết của hắn sẽ được định đoạt.

Tuy nhiên, mọi thứ đang diễn ra theo một chiều hướng khá kỳ lạ.

Một sinh viên khác đã ở cùng Reinhardt vào thời điểm đó... Khi Aaron nhận thấy cô ấy rời khỏi Temple, ông ấy nghĩ rằng đó là một cơ hội mà mình phải nắm lấy.

Aaron sẽ bí mật theo dõi cô, chế ngự cô và sử dụng cô làm con tin để lôi Reinhardt ra khỏi Temple.

Ngay cả khi cô ấy là một phần của Royal Class, cô ấy chỉ là sinh viên năm nhất. Aaron nghĩ sẽ không có vấn đề gì miễn là làm cô bất ngờ.

Không cần phải để lộ bản thân vì ông ta có thể đơn giản sử dụng các vật chủ ký sinh.

Tuy nhiên, mọi thứ đã đi sai ở đâu?

Cô ấy đã biết rằng ai đó đang theo dõi mình và dường như thực sự muốn điều đó.

Hóa ra cô gái đó là con quái vật mạnh nhất từng được ghi lại trong lịch sử của Temple, mặc dù Aaron thực sự không biết bất kỳ chi tiết nào.

Lỗi của Aaron là đã bỏ qua việc thu thập thông tin về các sinh viên chuyên ngành cận chiến vì bản thân ông ta là một Pháp sư.

May mắn thay, những điều cấm kỵ của Aaron hoàn toàn không được biết đến với thế giới bên ngoài Black Order.

Họ sẽ không thể tìm thấy Aaron chỉ với điều đó. Rốt cuộc, bằng chứng đã biến mất.

Đó là một câu thần chú bị cấm mà Black Order sử dụng để bí mật giết người.

Tất cả sự tức giận và căm ghét của Aaron khiến ông ấy cảm thấy bồn chồn.

Làm sao Aaron có thể ngờ rằng một sinh viên năm nhất của Royal Class dường như có mắt sau gáy? Do đó, Aaron cố gắng tìm ra một cách rõ ràng và chi tiết hơn để giết Reinhardt.

—Tuy nhiên...

“Một con bọ có thể kiểm soát con người?”

"Vâng, ai đó có thể tạo ra thứ như thế bằng [thuật giả kim] không?

Cô gái đã bắt gặp chủ nhà lần trước thực sự đã đến biệt thự của Aaron cùng với một sinh viên khác.

Cơ hội là gì?

Aaron Mede chết lặng vì mọi thứ đang diễn ra quá tốt đối với mình.

Aaron không biết về Ellen cho đến lúc đó, nhưng ông ấy đã biết sinh viên chuyên ngành ma thuật, Harriet de Saint-Owan.

Aaron quan tâm đến Harriet hơn Ellen rất nhiều. Cô là thiên tài ma thuật vĩ đại nhất trong lịch sử Gia tộc Saint-Owan nổi tiếng. Không, cô ấy thậm chí có thể là thiên tài vĩ đại nhất của cả lục địa. Một đứa trẻ có Tài năng [Ma Pháp] chưa từng xuất hiện trước đây.

Trong khi có vẻ như bản thân người đó không nhận thức được điều đó, cô ấy là người thu hút được nhiều sự quan tâm nhất từ những người quen của ông ta.

Tất nhiên, Aaron Mede không chia sẻ sở thích đó. Những người sinh ra đã có tài năng luôn kiêu ngạo.

Aaron thích những người không có năng khiếu chiến đấu vì sức mạnh của họ—như những người trong Orbis Class. Ông ấy tin rằng sự tàn nhẫn và xấu xa của những người đấu tranh để trở nên mạnh mẽ hơn khiến họ dễ bị cám dỗ.

Đó là lý do tại sao Harriet de Saint-Owan, người được sinh ra với sức mạnh tuyệt vời và không biết mình thiếu gì, chỉ có vẻ như một con người mà không có bất kỳ sự tuyệt vọng nào để cải thiện.

Aaron không thực hiện các thí nghiệm của mình dưới chiêu bài ban cho người khác sức mạnh vì xấu xa. Thay vào đó, ông ấy rất coi những thí nghiệm của mình như những món quà.

Aaron không ban bất cứ thứ gì cho những người không tuyệt vọng. Do đó, mặc dù cô ấy là một tài năng hàng đầu, ông ấy không quan tâm đến Harriet de Saint-Owan.

Cô ấy chỉ đơn giản là tuyệt vời.

Làm thế nào mà sự trùng hợp đó xảy ra?

Có phải hai miếng mồi nhử chất lượng cao hoàn hảo để dụ Reinhardt ra khỏi Temple thực sự lại tự do bước đến chỗ Aaron?

Họ nói rằng họ đến đó theo lời giới thiệu của giáo viên Royal Class, ông Mustrang.

Ellen đã ở đó sau khi cô ấy hỏi xung quanh không thành công trong khi cố gắng tìm ra sự thật về con sâu bò ra từ vật chủ.

Cô không hề biết rằng mình đang ở một nơi mà lẽ ra cô không bao giờ nên bước chân vào.

Hai sinh viên đó, những người không biết rằng Aaron đang nuôi hàng trăm con sâu dưới tầng hầm, dường như chỉ là những đứa trẻ ngây thơ chỉ muốn thỏa mãn trí tò mò của chúng.

Họ là hai sinh viên đã chủ động quyết định tham gia vào vụ ám sát Reinhardt.

Hai người đó phải rất quý giá đối với Reinhardt, vì vậy họ chắc chắn sẽ là miếng mồi ngon.

Được ban cho niềm vui khi được chà đạp lên những tài năng mới chớm nở kiêu ngạo của Royal Class là một phần thưởng.

“Hmm... Mặc dù tôi tin rằng không có gì trong lĩnh vực này mà tôi không biết, nhưng tôi phải nói rằng các nhà giả kim là kiểu người thích thử nghiệm nếu họ thậm chí tin rằng có một chút thành công.”

Tuy nhiên, điều đó thật khó thực hiện vào lúc này. Nếu hai sinh viên ở đó theo lời giới thiệu của ông Mustrang biến mất ngay lúc đó, khả năng cao là Aaron sẽ bị nghi ngờ ngay lập tức.

“Tôi nghĩ mình đã nghe nói về một số người sử dụng những thứ như vậy...”

“T-thật sao? Ông có chắc không?”

Nét mặt của Harriet đột ngột thay đổi khi nghe đến một manh mối có thể có ý nghĩa. Đôi mắt của Ellen cũng hơi mở to.

“Tôi sẽ mất chút thời gian để xem qua tất cả dữ liệu, vì vậy tôi sẽ gửi tin nhắn cho Royal Class khi tôi hoàn thành.”

“Cảm ơn! Xin chân thành cảm ơn!”

Aaron đã gửi chúng trở lại vào lúc này bởi vì thật ngu ngốc khi đặt tay lên chúng ngay lúc đó.

“Vì cả hai đã đến đây, thế nào về một tách trà?”

Aaron rót trà ấm vào tách cho hai đứa học trò ngây thơ.

Aaron sẽ gửi chúng trở lại, nhưng ông ấy cần một số bảo hiểm.

[Giả kim thuật] là một môn khoa học có thể hoạt động dù có hay không có Ma thuật.

Trong trường hợp đó, ma thuật không phải là một phần của nó.

Nói cách khác, [Giải trừ] sẽ không hoạt động với những gì Aaron đang làm.

Aaron Mede đã đầu độc cả hai.

Aaron dùng một loại thuốc độc tác dụng chậm. Các triệu chứng của nó sẽ chỉ xuất hiện sau hơn một tháng. Các chức năng của hệ thống tim mạch của họ sẽ dần dần xấu đi, và tim của họ cuối cùng sẽ ngừng đập.

Nếu không có thuốc giải độc, họ sẽ chết một cách đơn giản vào một ngày nào đó.

Người ta đã xác minh rằng không còn cách nào khác để giải độc. Ngay cả [sức mạnh thần thánh] cũng không hoạt động.

Nếu tình hình không diễn ra như ý muốn, Aaron có thể sử dụng thuốc giải như một cái cớ để dụ Reinhardt ra ngoài.

Đó là loại bảo hiểm.

“À, vâng... Cảm ơn.”

Harriet cẩn thận đặt tay quanh cổ.

Uống đi.

Aaron Mede cười nhạt khi nghĩ rằng ông sẽ nhận được xác của kẻ điên kiêu ngạo đã phá hỏng mọi thí nghiệm của mình nếu chỉ đợi một tháng.

Bản thân Aaron dù sao cũng có thuốc giải, nên ông ta có thể tùy tiện thưởng thức trà tẩm độc.

Đó là một chất độc không vị và không mùi không thể phát hiện được.

Ellen thậm chí còn không đụng đến trà. Nó giống như cô ấy thậm chí không muốn uống nó.

Harriet định uống cạn cốc nhưng sau đó hơi nghiêng đầu và đặt cốc xuống.

“Nhân tiện, tôi có một câu hỏi muốn hỏi.”

Aaron Mede để ý thấy một chiếc bông tai màu lục lấp lánh đeo trên tai của Harriet.

Việc đeo đồ trang sức không bị cấm ở Temple, nhưng đối với thứ mà Công chúa của Công quốc Saint-Owan đang đeo, thiết kế hoa tai có vẻ không thực sự sang trọng cho lắm.

Harriet đặt cốc xuống hoàn toàn.

“Tại sao ông không hỏi tại sao chúng tôi lại tò mò về một thứ như thế?”

Harriet cảm thấy khó chịu.

Mọi người khác đều tò mò về sở thích của họ đối với những thứ như vậy. Ngay cả ban đầu cô ấy cũng đã đặt câu hỏi về nó.

Lúc đầu khi nghe Ellen hỏi về những điều đó, cô cũng tự hỏi tại sao mình lại muốn biết về những thứ như thế. Đó là một câu hỏi đáng báo động và kỳ lạ.

Các thành viên của Hội Nghiên cứu Phép thuật đều giống nhau, và ông Mustang cũng vậy.

Tất cả họ đều hỏi tại sao họ tò mò về những con sâu có thể kiểm soát con người.

Tuy nhiên, Aaron Mede không hề tò mò và đó là điều khiến cô cảm thấy khó chịu.

Tuy nhiên, đó không phải là vấn đề lớn. Aaron Mede chỉ mỉm cười dịu dàng trước câu hỏi của Harriet.

“Các pháp sư, đặc biệt là sinh viên, sau cùng thì tò mò về rất nhiều thứ. Sẽ ngạc nhiên về số lượng câu hỏi kỳ lạ mà tôi đã nghe kể từ khi bắt đầu sự nghiệp của mình. Tôi chỉ đơn giản là đã quen với việc trả lời những câu hỏi kỳ lạ vào thời điểm này.”

“Ồ, tôi hiểu rồi.”

Câu trả lời của Aaron Mede có ý nghĩa.

Aaron nhận thấy rằng những đứa trẻ trước mặt mình thậm chí còn không chạm vào tách trà của chúng và chúng cảnh giác với ông.

Họ không chỉ là một số đứa trẻ tài năng, họ còn có cái nhìn sâu sắc.

Aaron biết rằng cố ép họ uống trà sẽ phản tác dụng. Harriet nhìn quanh văn phòng của dinh thự.

"Còn nơi này... Nói thế nào nhỉ...? Nó thật kì lạ."

Harriet tiếp tục bình tĩnh nhìn quanh.

Cô ấy không chỉ nhìn xung quanh; có vẻ như cô ấy đang cố gắng cảm nhận không gian.

"Tôi không thể cảm thấy bất kỳ sức mạnh nào đến từ đường địa mạch."

"Đường địa mạch? Ý cô là gì?"

Harriet liên tục bị Reinhardt ra lệnh làm những điều ngớ ngẩn.

'Tại sao cậu không thử nghiên cứu [Ma pháp không gian]? Trong khi cậu đang ở đây, hãy cố gắng kích hoạt Ma pháp bằng mana bên ngoài thay vì bên trong cơ thể.'

Harriet đã không thành công trong bất kỳ điều gì trong số đó, nhưng cô ấy đang trong quá trình đạt được điều đó.

Mana tự nhiên... Harriet còn lâu mới có thể sử dụng Ma pháp với nó, nhưng cô ấy đã rất quen với việc cảm nhận và phân tích mana có trong không khí. Tất nhiên, các pháp sư khác cũng có thể làm điều đó, nhưng Harriet, người đã tập trung vào nó, nhạy cảm hơn rất nhiều.

Mana có ở khắp mọi nơi, nhưng nồng độ thay đổi từ nơi này sang nơi khác. Ngay cả trong cùng một

không gian, nồng độ của nó có thể khác nhau. Có thể kiểm soát lượng mana tập trung bất thường như vậy là một triển vọng khá đáng ngò.

Mặc dù cô ấy chưa đạt được mục tiêu thực sự của mình, nhưng những gì cô ấy thu được từ nghiên cứu cứu của mình cũng đủ để cô ấy cảm nhận được sự đặc biệt của nơi này.

Harriet hoàn toàn không cảm nhận được năng lượng của đường địa mạch bên dưới dinh thự.

Cảm giác như thể có một lỗ hổng khổng lồ ở giữa đại dương bao la.

Harriet không biết những gì bên dưới dinh thự, nhưng cô có thể nói rằng một kết giới được xây dựng với chức năng che khuất những gì ở dưới đó đã được đặt sẵn.

“Tôi biết rằng những kết giới dùng để che giấu mọi thứ cũng có tác dụng tương tự.”

Có một khoảng trống bên dưới dinh thự được yểm bùa để người ngoài không thể nhìn vào đó bằng Ma thuật.

“Các pháp sư, đặc biệt là các nhà giả kim, rất nhạy cảm với những vấn đề như vậy. Không có gì đáng ngạc nhiên khi tôi đã làm một cái gì đó như thế. Dù sao thì tôi cũng là một nhà giả kim mà.”

Aaron Mede là một nhà giả kim.

Đó là một lập luận chính đáng rằng các nhà giả kim đặc biệt quan tâm đến an ninh. Rốt cuộc, họ sẽ không muốn người khác nhìn vào phòng thí nghiệm của họ.

Harriet cũng biết điều đó, nhưng có một điều khác mà cô thấy đáng ngờ.

—Quy mô của nó...

Nó chỉ đơn giản là quá lớn.

Mặc dù Aaron được cho là một nhà giả kim xuất sắc, nhưng đối với ông ta, việc có một phòng thí nghiệm dưới tòa biệt thự trải dài sáu tầng dưới lòng đất là hơi quá.

“Điều này khá khó chịu. Cô nói rằng mình muốn hỏi tôi một số câu hỏi, nhưng đó chỉ là tưởng tượng của tôi, hay đây là một cuộc thẩm vấn?”

Aaron Mede không giấu vẻ bất bình.

Aaron cho hai người đó vào vì tò mò, nhưng họ đột nhiên bắt đầu nhận thấy điều gì đó kỳ lạ và bắt đầu nghi ngờ.

Aaron không thể để nó tiếp diễn lâu hơn được nữa.

Aaron phải khiến họ rời đi.

Aaron có thể bắt họ và sử dụng làm mồi nhử ngay lúc này, nhưng điều đó sẽ thổi bay hoàn toàn nền tảng mà ông đã xây dựng ở Temple.

Aaron chỉ đang cố dụ gã vô dụng đó ra, nhưng mọi thứ đã trở nên vụn vặt.

Tuy nhiên, ngay lúc đó Ellen, người vẫn im lặng cho đến lúc đó, mở miệng.

“Homunculi có biến mất khi [Giải trừ] được dùng lên chúng không?”

“.....Mấy đứa thật thô lỗ. Được rồi, tôi sẽ trả lời. Homunculi là những sinh vật được tạo ra từ ma thuật, vì vậy nếu [Giải trừ] được sử dụng cho chúng, chúng sẽ biến mất.”

“...Vậy thì, nếu loại Homunculus mà chúng ta đang nói đến đang điều khiển con người, điều gì sẽ xảy ra với nó nếu bị [Giải trừ]?”

Aaron dường như cảm thấy một cơn mưa rào lạnh lẽo chạy dọc sống lưng.

Cô gái đó đang nói về cái gì vậy?

“Chà... Mặc dù tôi không biết chi tiết, nhưng Homunculus ký sinh sẽ biến mất khỏi cơ thể họ hoặc họ sẽ chết.”

Aaron Mede biết rằng đó là trường hợp sau. Sự phá hoại của Homunculus là vĩnh viễn. Khi Homunculus chết, vật chủ của nó cũng vậy.

Không, ngay khi ai đó bị lây nhiễm và bị kiểm soát bởi một con, họ đã chết.

"Tại sao cô lại hỏi một cái gì đó như thế?"

“Từ giờ trở đi, chúng ta sẽ triển khai Kết giới Kháng Ma thuật khắp dinh thự này,” Ellen bình tĩnh nói.

".....Cái gì?!"

“Nếu bất cứ ai trong dinh thự này bị Homunculus điều khiển, họ sẽ chết. Nếu không có gì xảy ra, tôi sẽ xin lỗi. Nếu ông muốn trừng phạt chúng tôi và yêu cầu chúng tôi bồi thường thiệt hại tài sản, chúng tôi sẽ làm như vậy”.

—Một kết giới kháng Ma Thuật...

Đó là một kết giới ma thuật vượt xa tác dụng của một Ma pháp [Giải trừ] trên diện rộng ngăn chặn mọi việc sử dụng Ma thuật.

Một sinh viên có khả năng sử dụng Ma pháp cấp cao đó?

Mắt Aaron Mede mở to.

Harriet de Saint-Owan thực sự có thể là thiên tài vĩ đại nhất trong lịch sử trong lĩnh vực ma thuật.

Đó là một vấn đề nghiêm trọng.

Những đứa trẻ đó chuẩn bị làm điều gì đó cực kỳ điên rồ chỉ với lý do suy đoán.

Nếu họ triển khai Kết giới kháng ma thuật, một cách tự nhiên, nhiều nô lệ mà Aaron giữ trong dinh thự này sẽ biến thành xác chết. Về mặt ông bình tĩnh trở lại.

“Thực sự chỉ có những kẻ phiến phức trong Royal Class.”

Aaron không thích cả hai.

Aaron sẽ mất tất cả nếu cứ bị động.

Aaron đã phải dùng đến những biện pháp cực đoan để ngăn chặn điều đó xảy ra.

"Chết đi."

*Bùng cháy!

Một [quả cầu lửa] bay ra khỏi cây đuă phép của Aaron Mede, ngay lập tức bị kết giới của Harriet chặn lại.

“Ta thực sự... không ngờ rằng đó thực sự là người.”

“Tớ đã nói với cậu rồi, Harriet.”

Aaron Mede nhìn vào thanh kiếm bạc mà Ellen đột nhiên triệu hồi vào tay phải của mình.

“Đe dọa hoạt động tốt hơn nhiều so với thẩm vấn.”

"Phải..."

Hai người đó đã nghi ngờ Aaron Mede ngay từ đầu.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

momo Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading